

A NOSA TRADICIÓN ORAL 14

EU NON ESCRIBÍN O QUIJOTE

NOME DO DOCUMENTO: MPG_TrOr_0035_015_en_0_15_26_id683_D
AUDIO DE REFERENCIA: MPG_TrOr_0035_015_en_0_15_26_id683.mp3
TIPO DE DOCUMENTO: Etnográfico xeral

MATERIAL DISPOÑIBLE

Audio mp3, transcripción e comentarios

DATA DE RECOLLIDA: 1994-1995

LOCALIZACIÓN:

Concello: Ourense
Provincia: Ourense
País: Galicia

INFORMANTE:

Nome: Pereira Castelao, Antonio
Idade no momento da recolla: 65 anos
Lugar e data de nacemento: Lalín, ca. 1929
Profesión: cerralleiro

RECOLLEDORA: Elena (alumna I.F.P.S. Fontiñas, Santiago)

COMPILADORA: Freire Freire, Marivel (profesora)

COLECCIÓN: A Nosa Tradición Oral. Fondos propios do Museo do Pobo Galego.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

CONTEXTO

En 1994, o Museo do Pobo Galego presentou á Consellería de Educación e Ordenación Universitaria un proxecto sobre a tradición oral, a desenvolver a través da escola. O programa comprendía dúas fases: un curso teórico previo para os profesores, e o traballo de campo, a realizar ao longo do ano escolar. A actividade, homologada pola Consellería, iniciouse coas sesións teóricas, celebradas entre o 7 e o 10 de novembro de 1994 nas dependencias do Museo. Durante os meses de novembro do 94 a maio do 95 desenvolveuse o traballo de campo, no que participaron profesores e alumnos de 24 institutos das provincias de A Coruña e Pontevedra. No ano 1995 realizouse a ordenación e clasificación da información recollida, de xeito que permitira o estudio, selección e elaboración de materiais para a confección dunha guía didáctica (publicada no 1996 polo Museo) e a formación dunha base de datos para fins de investigación conservada no APOI. (Referencia: A NOSA TRADICIÓN ORAL. Museo do Pobo Galego, 1996). A publicación constaba dun folleto e unha cinta magnetofónica, que reproducía unicamente unha breve selección das gravacións efectuadas por alumnos de centros escolares da Coruña e Pontevedra na fase de traballo de campo do programa *Recupera-la tradición oral: un proxecto interactivo museo-escola*.

NOTAS DA TRANSCRICIÓN:

Transcrición dispoñible en: Costa Pérez, Evelio; Fernández Cerviño, María Xosé e Lamela Villaravid, Carme (1996). *Guía Didáctica A Nosa Tradición Oral*. Museo do Pobo Galego; páx. 28. Dispoñible para consulta na sede do APOI no Museo do Pobo Galego.

TRANSCRICIÓN DO TEXTO E EDICIÓN DA PRESENTE FICHA: Isabel Vigo Rodríguez

Clasificación: Contos burlescos e picarescos

PALABRAS CHAVE

Conto, burla, picaresca

TRANSCRICIÓN

Museo
do Pobo
Galego

Instituto de
estudos das
identidades

Pois era unha vez nunha aldea que había tamén unha escola e resulta que os pais empezáronse a queixar porque o maestro non lle enseñaba nada ós rapaces, non lle enseñaba ben e os rapaces non aprendían e entónces queixáronse á dirección dos profesores, e claro díxéronlle, díxéronlle:

- Ten que ir alá o inspector porque o maestro non lle enséña ós rapaces.

E entónces o inspector foi un día e díxolle ó maestro:

- Vouche facer unha inspección porque teño queixas de que ti non lle enséñas ben ós rapaces, e un día vouche vir a inspeccionar e tal. Díxolle:

- Ai, pois eso non é verdade, cando queira veña.

- Bueno, pois tal día vouche ir por alí.

Fijou a fecha e quedou de ir por alí e mentres o maestro xa preparou alí a un rapaz que era moi amigo do pai, xa o preparou ben e máis era o máis listo que tiña e preparouno ben alí para cando viñera o inspector e tal, e entónces díxolle:

- Bueno, vós tranquilos, vai vir o inspector pero vós contestádelles ó que vos pregunta aquí e tal.

E vai e chegha o inspector á clase e preséntanos e díxolle:

- Bueno, a ver. Díxolle: A ver, cuál es el más inteligente aquí?

E díxolle:

- Este é aquí o máis inteligente.

E díxolle:

- Quen escribio o Quijote?

E vai o rapaz e queda mirando pó profesor e máis pó inspector, quédase mirando para un e pa outro e bótase a chorar e dille:

- Eu non, eu non fun.

E díxolle o maestro ó inspector, díxolle:

- Mire, éche de mui boa familia, eu respondo por él. Si él di que non o escribio é verdade que non o escribio.

Vai o inspector botou as mans á cabeza e marchou e iba andando pola aldea arriba e encóntrase co alcalde e dille:

- Ai, señor inspector, e usted que milagro por aquí.

- Pois mira home, pasoume esto, fun a facer unha inspección aí á escola e resulta que lle pregunto ó rapaz quen escribiu o Quijote e era o máis listo da clase, bótaseme a chorar e resulta que me dice que el non foi, e vén o maestro e di que responde por él, que si o rapaz di que el non foi o que o escribiu que él estaba de acordo que el non foi e tal.

E dille o alcalde:

- Mire, avisamos á Guardia Civil si quere e xa verá como canta si foi el ou non foi.

E dille o inspector:

- Mire, non meta usted á Guardia Civil en esto, non vaia a ser que paguen xustos por pecadores.

(Risa)